

Іде дівчина до хати,
Несе своє горе.
Прийшла в хату, спала мати;
Глянула на неї:
»Ой як-би ти, мамо, знала,
Якою змією
Окрутила мое серце,
Рідної дитини!...«
Та й упала на постелю,
Як у домовину!...

1841, 22-ХІ.
Петербург.